

5. Hjerteskatte

Børnene sidder sammen med Jytte i en rundkreds på gulvet. Alle kigger på Jytte, mens hun taler:

- Sikke nogle dejlige lytteører, kiggeøjne og smilemunde! I er supergode spejle. Tak for det. Jeg bliver helt glad af at kigge på jer, siger Jytte og sender dem et stort smil.
- Det er fordi, vi har øvet os på at lave de der 'gode spejle', siger Emma.
- Jeg har også set, at I er blevet gode til at lege sammen alle fire, siger Jytte.
- Ja. Og jeg er bare SÅ glad for at lege noget mere med Johan og Emil. De er SÅ sjove. Og sådan er det også med Viktoria, hun gør mig bare så glad, siger Emma med strålende øjne.

Børnene er blevet gode til at lege sammen alle fire.

- Jeg tror sørme også, de andre er glade for at lege med dig, Emma, siger Jytte. Som regel smitter de der gode følelser.
- Ja, Emma er bare den sjoveste at lege med, siger Johan. Også selvom vi blev lidt uvenner i går. Men så tog vi bare en lille pause fra hinanden.
- Ja, og nu jeg kan slet ikke huske, hvorfor jeg blev sur, siger Emma.
- Det var da bare fordi, vi begge to ville stå forrest i køen til håndvasken, griner Johan.

Johan og Emma, vil begge to stå forrest i køen til håndvasken

- Haha! Ja, det var godt nok skørt. Som om der ikke var vand nok til os begge to? griner Emma.
- Ja, haha! Som om der aldrig mere ville komme vand ud af vandhanen. Johan slår sig på lårene af grin. Det var virkelig skørt.

Mens børnene snakker og griner, kommer Professor Skolesmart listende ind. I dag har hun taget en hjerteformet æske med.

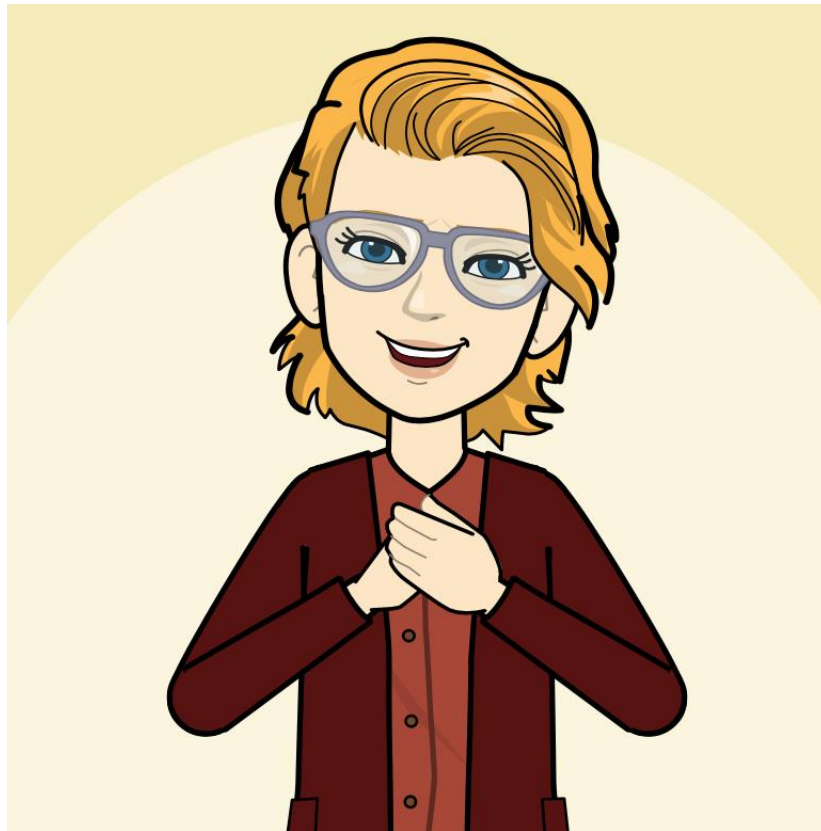
- Hej med jer! Jeg håber, I har haft det godt siden sidst. Ellers har jeg den mest fantastiske trædesten med til jer i dag. Den hedder 'Taknemmelighed', og den er megagod at bruge, hvis I trænger til noget, der kan gøre jer lidt mere glade.
- Er det derfor, du har taget den der æske med i dag? Spørger Viktoria.
- Jeps! Det her er min hjerteskat. Det er sådan en slags skattekasse, hvor jeg gemmer alle de ting, der gør mig glad, siger Professoren og holder sådan en lyserød, hjerteformet æske op foran børnene.

Her gemmer jeg alle de ting, der gør mig glad, siger Professoren

- Heri gemmer jeg alle mulige gode minder: En solskinsdag, et kærligt smil, en tegning, en flot sten, en sød hilsen, en god sang... Alle sådan nogle ting har jeg gemt i min hjerteskat.
- Wow! Det må være svært at få plads til alle de ting i den der lille æske, siger Emil.
- Haha! Ja, det skulle man tro. Men det mærkelige er, at der altid er plads til at fylde nye ting i den her æske. Den er på en måde lidt forhekset. Hvis man ikke passer på, vil Amygdala forsøge at stjæle fra hjerteskatte, så man helt glemmer at være glad.
- Ej, hvor tarveligt, siger Johan. Er det nu den dumme Amygdala igen?
- Hvorfor kan Amygdala ikke bare lade os være glade? Spørger Emil.
- Det er sådan set bare fordi Amygdala passer sit arbejde og holder vagt oppe i vores hjerner. Amygdalas job er jo at lægge mærke til alt, der er farligt. Hvis ikke Amygdala holdt vagt, ville vi måske løbe lige ud foran en bil og blive kørt over. Heldigvis sidder Amygdala og råber til os fra sit vagttårn: *'Husk at se dig for! Pas på bilerne!'*
- Nåh-ja! Det er selvfølgelig også meget smart, siger Emil og nikker. Så bliver man ikke kørt over.
- Nemlig! Amygdala er god nok. Men når nu Amygdala hele tiden forsøger at stjæle fra hjerteskatte, bliver vi altså nødt til at passe ekstra godt på den. Og så skal man selvfølgelig huske at fylde nye gode ting i skatteboksen hver dag.
- HVER DAG? Jamen, solen skinner jo ikke i dag. Det er noget værre møgvejr! siger Viktoria.

-
- Nej, det er rigtigt. Det er ikke hver dag solen skinner på os! Men så må vi forsøge at finde noget andet at glæde os over. Bare en lillebitte ting, vi kan være taknemmelige over.
 - Jeg blev glad, fordi Emma sagde lige før, at hun godt kan lide at lege med mig, smiler Johan.
 - Fantastisk. Taknemmelighed smitter! Når Emma fortæller, at hun kan lide at lege med dig, bliver du også taknemmelig og glad for jeres leg, siger Professoren. Det er derfor, man skal forsøge at vise eller fortælle andre, at man er taknemmelig.
 - Og jeg er glad for, at min far havde givet mig tomater med i madpakken i dag, siger Emil.
 - Det var også en god ting at være taknemmelig for. Måske kan du sige tak for tomaterne, når du ser din far igen?
 - Jeg glæder mig til at komme hjem til min bedstemor i weekenden. Hun er så sød, siger Viktoria.
 - Netop! En bedstemor kan man sandelig også være taknemmelig for. Hun er helt sikkert også glad for dig!
 - Jeg er glad for mit nye regntøj, siger Emma. Der var hul i mine gamle bukser, men nu kan jeg hoppe i vandpytter igen uden at blive våd. Det er så sjovt!
 - Der kan I bare se! I er jo smadder gode til at fylde nye ting i hjerteskatte. Også selvom solen ikke skinner lige nu, siger Professoren.
 - Håh! Er det ikke sværere? Det er da en nem trædesten at bruge, siger Johan.
 - Ja, I skal nok få fyldt jeres skattekister op i en fart, men husk nu at blive ved med at fylde på hver eneste dag.
 - Men... hvad nu hvis man ikke har sådan en rigtig hjerteskattekiste ligesom dig? spørger Emil.
 - Men det har I da. I skal bare gemme alle de gode ting lige her inde i jeres hjerter, siger Professoren og lægger begge sine hænder foran hjertet.

I skal bare gemme alle de gode ting lige her inde i jeres hjerter, siger Professoren

- Herinde vil jeg gemme alle jeres smil og kloge tanker, som I har delt med mig i dag. Tusind tak for i dag! Jeg glæder mig til, at vi ses igen.